

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Metodická podpora INSPIRATIVNÍ LEKCE PRO PRÁCI VE ČTENÁŘSKÝ KLUBECH

M. Rezková, L. Urbánek – Hurá na kajak! Velké vodácké dobrodružství

ANOTACE KNIHY

Ladislav Sitenský, jeden nejznámějších československých fotografů, se rozhodl v druhé polovině padesátých let vytvořit knihu pro děti a pro ni pořídil desítky fotek s loutkami a kajakem, v lese, u vody. Milada Rezková a Lukáš Urbánek takřka po padesáti letech fotky oprášili a vytvořili z nich docela jiný příběh., který je doplněn komiksovými obrázky a bublinami s upířskou linkou.

Příběh rámcuje babiččino vyprávění vnučce. Hlavní hrdinka, babička coby holka, si přeje k narozeninám novou sukni nebo žluté plavky. Když uvidí, že jí rodiče koupili loď, je našťvaná a dárek obrečí. Pak však zjistí, že loď mají i její dva kamarádi, nafasuje řízky s plnotučnou hořčicí a všichni vyrazí na vodu, kde se začnou dít podivné věci. Záhy se ukáže, že za strašením stojí upír Hňupír, který musí rýmovat, jinak si šlape na jazyk.

CÍL LEKCE

Předvídání příběhu, řízené čtení s předvídáním, propojení děje s vlastní zkušeností, práce s neznámými slovy, zážitkové čtení.

Chtěli jsme také nalákat děti ke čtení celé knihy, vtáhnout je do příběhu. Proto jsme jí nečetly celou, abychom podnítily jejich zvědavost, jak příběh dopadne, a samy jej pak dočetly. To se nám u starších dětí podařilo.

Mladší děti (2.-3. třída) chtěly knihu dočíst společně, proto jsme připravili ještě lekci č. 2, jejímž cílem bylo vyvozování hypotéz z obrázků, tvorba rýmu, sestavení obrázkové osnovy a především zážitkové čtení, které děti vtáhne do příběhu.

PRŮBĚH LEKCE

Úvodní aktivita

Děti sedí v kruhu, doprostřed rozložíme písmena. Z písmen děti složí slovo KAJAK.

Ptáme se:

- Víte, jak kajak vypadá? K čemu slouží?

Následuje předvídání z obrázku na obálce knihy. Knihu opět položíme do kruhu, necháme děti, aby obálku v klidu prohlédly.

- děti nejprve popíší, co na obrázku vidí, pak vymýšlí své předpovědi – předpovědi zapíšeme na tabuli, papír

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Hlavní aktivita

Čtete příběh (místy zkrácený, detaily je možné jen převyprávět nebo některé úplně vynechat – např. vyprávění úvodní části týkající se rodičů), čtení přerušujeme otázkami a aktivitami. Ve čtení se mohou střídát děti s vedoucím – rozdáme buď části textu, nebo necháme kolovat knihu.

Hurá na kajak! Velké vodácké dobrodružství

Mokrá Liška. Ve skutečnosti jsem holka, která se jmenuje Eliška, ale všichni mi říkají Liško.

- *Proč se Elišce říká Liška?*

Pokud děti tápou, můžeme napovědět – jak vypadá liška, co mohou mít liška a holka společného?

Pokračujeme ve čtení:

Protože mám dlouhé zrzavé vlasy. Máma s tátou se chystají do divadla a mě bude hlídat babička. Rodiče si pořád myslí, že jsem malá.

Večery s babičkou jsou parádní. Nachystá pro nás televizní hnízda. To je, když se proti sobě spojí dvě velká křesla ušáci a vystelou se peřinami a polštáři. Každá z nás si v noční košili vleze do jednoho hnízda a koukáme na televizi. Do noci se díváme na krasobruslení nebo na staré filmy.

- *Vyzveme děti, aby si postavili své hnízdo (1. varianta)*
- *Vyzveme děti, aby namalovali své hnízdo (2. varianta)*

Můžeme zvolit dle toho, jak děti rády malují i dle prostorových možností.

(osvědčilo se nám víc stavění hnízd, některé děti dokonce stavěly společně, není to na závadu)

Děti mohou zůstat ve svých hnízdech a pokračujeme ve čtení:

Babička má ráda krasobruslení a dost mu rozumí. Pokaždé mi poradí, komu mám fandit, a já mu pak fandím. Dneska ale nebruslí, protože prý není sezóna. To asi že venku nemrzne, jenom prší. Nevadí, budou totiž dávat film s hvězdičkou! Upír z Feratu!

- *Co znamená, že film bude s hvězdičkou?*

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Nejde proud! Na televizi můžu tak akorát zapomenout. Fňuk. To mám jít jako spát? Nééé!

- *Co byste dělali, kdybyste se chtěli dívat na televizi a nešel proud?*

„Nic si z toho nedělej, Liško,“ zachraňuje babička dobrou náladu, „zapálíme si svíčku, nakrájím ti jablko, pak se zahrabeme v hnízdě a já ti budu vyprávět jeden pěkně strašidelný příběh. Jestli se tedy nebojíš....?“

„Nebojím“ pípne Liška.

Dnes se tomu těžko věří, Liško, ale já byla kdysi dávno také malá holka. Stejně jako ty jsem měla dlouhé rezavé vlasy. A jasně, že mě taky nebavilo uklízet si pokoj.

Co ti chci povědět se ale stalo, když jsem byla o trochu starší než ty.

Prázdniny klepaly na dveře a to byl pro mě vždycky sváteční čas, protože mám narozeniny. Nedovedeš si představit, jak jsem byla zvědavá, co pro mě rodiče nachystali za dárek. Snad celý týden jsem chodila jako ve snách a představovala si, že dostanu krásnou puntíkatou sukni. A nebo plavky se žlutým lemováním, jaké měli v obchodě na náměstí. Už jsem se viděla, jak v těch plavkách dělám u rybníka parádu.

- *Co byste si přály vy k narozeninám?*

„Tak Pepino, chtěli jsme ti s maminkou popřát všechno nejlepší k narozeninám a na dvorku tě čeká dárek. Snad z něj budeš mít radost,“ usmál se tatínek, když přišel ten velký den, a pohladil mě po vlasech. Letěla jsem na dvůr jako tryskáč. „Proč mi ty šaty nechali na dvorku?“ běželo mi hlavou

- *Jaký dárek Liška asi dostala, když musí být na dvorku?*

Kajak? Kajak! Žádná sukně? Ani plavky se žlutým lemováním? Tak tomu říkám dárek hrůzy...po tvářích se mi začaly koulet slzy velikosti pingpongových míčků. Stála jsem na dvoře, ztuhlá jak náhrobní kámen, a toužila zemřít žalem.

- *Dostaly jste už také nějaký „dárek hrůzy“? A jak jste se při tom cítili?*

Druhý den odpoledne jsem se šouravým krokem loudala po náměstí a mlsně okukovala výlohu, ze které se na mne culily plavky, které nikdy nebudu mít. Posadila jsem se na obrubník a v duchu přemýšlela, co si počnu s tou proklatou lodí.

- *Co byste Lišce poradili?(můžeme vynechat)*

Z vody strach nemám, což o to. Pádlovat umím celkem slušně už od loňského léta, když mě naši poslali na vodácký tábor.

Najednou mi ve vlasech přistála papírová vlaštovka. No jasně, František s Milanem!

„Co je Pepi?“ zeptali se kluci skoro sborem

„Mám blbej kajak!“ zahučela jsem a dál nesla na bedrech celou tíhu svého utrpení.

„Super, Pepino! Fanda má taky kajak, pojedeme vodu. Umíš snad plavat, ne?“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„Pche, jasně, že umím plavat.“ Houkla jsem na ně trochu míň otráveně, protože kluci byli moji kamarádi a jet s nimi vodu, by vlastně mohlo být senzační.

„Hm, ještě si to rozmyslím.“ Upejpala jsem se na oko.

- *Znáte slovo upejpat? Co znamená?*

Za týden jsme vyrazili. Já v pozici plavčíka a velitele kuchyně, Milan jako kormidelník a lodní šašek, kapitán František coby hlavní navigátor. Pak také můj zánovní dvoukajak a Františkovo ošuntělé plavidlo

A co bylo úplně nejlepší? Tatínek s maminkou mi nechali na cestu ušít fantastickou puntíkatou sukni. A nejen to. Spolužačka Olga mi půjčila svoje dokonalé žluté plavky.

Jízda vlakem byla drncavá, ale zábavná. Maminka naplnila můj loďák řízky s chlebem. Franta měl housky s točeným salámem a Milan skoro celý plech třešňové bublaniny. Bez toho plechu samozřejmě. Ládovali jsme se a mastili karty.

- *Víte, co to je loďák?*

Na místo jsme dorazili odpoledne. První potíže přineslo stavění stanů. U toho mého totiž chyběli kolíky. Asi nám musely vypadnout někde cestou.

„U zlomenýho pádla, co teď?“

- *Co má Liška dělat, jak byste si poradili vy?*

„Si můžeš vlézt k nám...“ prohodil zrudle Milan.

„To určitě, já jsem tak zvědavá na tvoje špinavé ponožky a proprděné trenčle!“ odbyla jsem ho pěkně zostra.

„Nechte toho, vy dva!“ Okřikl nás František a užuž se nořil do hlubin lesa, aby se za chvíli zase vynořil s plnou náručí klacíků. Pomocí kapesního nožíku model rybička vyrobil ve vteřině parádní kolíky. Můj stan se za chvíli tyčil na paloučku, pevný jako hrad.

„Húúúú, húúúú,“ zpíval nám sýček na dobrou noc.

Ze spacáků nás ráno za uši vytáhlo sluníčko. A také zákeřní mravenci, kteří se ládovali drobky z Milanovy bublaniny. Při tom okusovali všechno, co jim stálo v cestě. Třeba moji levou ruku. Jauvajs! Moji pravou ruku. Jauvajs!

Jinak v naší partě vládla přímo báječná nálada. Posnídali jsme čaj uvařený v kotlíku. Voněl jehličím. Chutnal jehličím.

Uklidili jsme tábořiště a slavnostně se nalodili do našich spanilých korábů.

Pluli jsme klidně. Na kluky až moc klidně. Chvillemi si stěžovali, že je to samý volej. To jako že voda nemá žádný proud, jenom si tak líně leží a člověk musí všechno oddřít sám.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Uznávám, trochu nuda. Pro zpestření jsme po sobě házeli říční řasy a hráli slovní kopanou.

- *A pro zpestření si i my s dětmi zahrajeme slovní kopanou. Vysvětlíme dětem pravidla a vykopáváme. Dle časových možností si s dětmi zahrajeme několik kol (3-5).*

Najednou se nebe zatáhlo a kolem uší nám začal švelet vítr. Přesně v tu chvíli jsme dopluli na prazvláštní místo, které ani trochu nebylo na mapě. Řeka se tam rozcházela do dvou směrů. Pravé rameno pokračovalo stejně poklidně jako dosud. Ale to levé, prach a broky, tam se v dálce rýsovaly peřeje!

- *Kam se mají vydat? Do klidného nebo divokého ramene? A proč?*
Bez váhání jsme vypluli vlevo. A začala skvělá jízda! Rychlá a dobrodružná!
„Uááá!!!“ řvali jsme nadšením a měli pocit, že nám patří celý svět.

Pak se ale stala strašně divná věc. Milan zahlédl na břehu keřík borůvek, velkých jako bradavice. Byl líný vystoupit z lodi, a tak se František nabídl, že vyleze na břeh sám a fialový poklad pro nás nasbírá. Hrdina!

Ale co to? Jak sbíral a sbíral, na obličeji mu vykvetly fialové fleky. Co na obličeji, za chvíli měl fleků plné ruce i nohy. Nechal borůvky borůvkami, skočil do vody a drhnul ze sebe flekance jako o život.

- *Z čeho mohou fleky být? Co je způsobilo?*
Uff. Naštěstí pustily všechny do jednoho.

Večer jsme u ohně pekli buřty, hrály na kytaru a zpívali, že život je jen náhoda (*můžeme-li, zpíváme nebo aspoň zantujeme úvodní sloku*)

Stejně nám to ale nedalo a pořád dokola jsme řešili, co měla ta borůvková polízanice znamenat. Byla v tom snad nějaká kouzla? Milan byl přesvědčen o útoku mimozemských civilizací a František jenom tiše seděl a kroutil hlavou.

Ti noc jsme však ani v nejmenším netušili, jaké další podivuhodné patálie nás teprve čekají.

Pořádná panika nastala hned ráno. Vzbudilo mě kvílení. Rozespálá jsem vykoukla ze stanu. Co jsem uviděla, bylo hrozné, ale taky k popukání legrační.

- *Co Liška asi viděla?*
Oba kluci stáli uprostřed tábořiště vzhůru nohama a ječeli.
„Co děláte? Proč neslezete?“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„Tobě se to řekne, ty chytrá! Copak to jde?“ kňučel Milan. „To je divný,“ pokračoval František, „když jsme ráno vstali, vyčistili si zuby vodou ze studánky a chtěli se trochu protáhnout, tak nám ztuhla těla.“ „Zrovna když jsme trénovali judo kotoul,“ kňoural Milan. „Od té chvíle se nemůžeme ani ....auu...hnout.“ Poslední slova vyletěla z Fandy, zatímco se řítil k zemi. Vteřinu po něm se dolů skácel Milan.

Co bylo zase tohle za neplechu? Hleděli jsme jeden na druhého udiveně.

„Kluci, já nevím, jestli se nezačínám trochu bát...“ pípla jsem nesměle.

„Musíme se procvičit v sebeobraně!“ vyhrkl Milan a začal kolem šermovat pádlem.

Hele! Babočka admirál!“ zamluvil situaci František. Sledovali jsme třepetání motýlích křídel a mlčky vypuli na další cestu.

- *Proč byli kluci nohama vzhůru?*
- *Co se to s partou děje? A proč?*

- *Jak bude příběh pokračovat?*

Dle časových možností děti buď pracují samostatně a konec příběhu zapíší nebo své nápady rovnou společně sdílejí.

Závěr:

Společně sdílíme konce příběhu.

Děti pokládají otázky, na které by chtěly znát odpověď, co by je na příběhu zajímalo.

V této části lekce končí. Dětem nabídneme knihu k samostatnému dočtení nebo ji můžeme společně dočíst na dalším klubu s lekcí č. 2

Poznámka:

Lekci jsme realizovaly nejprve s dětmi ze 4. a 5. třídy. Několik z nich si poté knihu dočetlo samostatně.

Děti z klubu, kam dochází děti z 2. a 3. tříd, chtěly knihu dočíst společně. Proto jsme připravily i lekci č. 2., kdy jsme knihu dočetly celou.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

LEKCE Č. 2

Úvod:

Společně poskládáme první část příběhu. Připomeneme si hlavní hrdiny příběhu a důležité události

Pak děti vyzveme, aby si opět vytvořily své pelíšky a uvelebily se.

Hlavní aktivita:

Pokračujeme ve čtení příběhu:

Mlčky jsme vypluli na další cestu. Lodě zlehka klouzaly po hladině. Kolem řeky však vládl zlověstný klid. Měli jsme zvláštní pocit., jakoby nás pozorovalo tisíc párů očí.

K obědu jsme dostali chuť na teplý lunchmeat. *(pokud děti neznají, vysvětlíme, co to je)*. Kluci se vydali do lesa pro trochu dřeva a já začala chystat ohniště, krájet chleba a hledat konzervu.

„U rezatý plotice, kde jen ten prokletý lunchmeat může být?“ prohledala jsem celý lodní pytel, ale pochoutka nikde. Mezitím se kluci vrátili a také se ponořili do útrob bagáže. *(pokud děti neznají, vysvětlíme, co to je bagáž)*

Nic! konzerva byla fuč! A zmizela také plechovka s vepřovým a maďarský guláš...Jediné, co nám zbylo, byl kousek chleba, tři buřty a horalka.

- *Kam zmizely konzervy? Mohl je někdo ukrást? A kdo?*

Chroupali jsme oplatku a zkoušeli dělat, jakoby se nic nestalo. Atmosféra však byla napjatá. Milan začal ječet, že chce jet domů, že tady nebude už ani minutu, protože tu straší. „Milane, neblázni! To se určitě nějak vysvětlí. Každém malej pulec ví, že strašidla neexistují...“ snažili jsme se ho uklidnit.

Nakonec si dal Milan přeci jenom říct a my mohli zase vyplout. Bylo krásné odpoledne. Cestou nás čekaly úžasné přeje a také divoké kličkování mezi kameny, které vykukovaly z vody jako obří stoleté želvy. Užili jsme si plno švandy a dočista zapomněli na všechny trampoty, které nás pronásledovaly.

Když se blížili večer, upozornila jsem kluky, že nemáme nic k jídlu.

- *Co mají dělat bez jídla? Co byste jim poradily?*

„Žádné strachy námořníci! Ne nadarmo se mi přezdívá kaproun šupinatá udice!“ zahřměl Milan a rozhodným krokem se vydal rybařit. Celkem zkušeně nahodil prut a svalil se do trávy. Za chvíli se splávek zavrtil a rošťácky zmizel pod hladinou.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„Berouu!!!!“ zařval Milan. Na háčku se houpal kapřík jako z rybářského katalogu.

„Hurá!! Dnes večer hlady nezhyne!“ výskali jsme spokojeně a byli na našeho rybáře pyšní. Milanovi štěstím svítily uši. Chytil nás kolem ramen a nesměle se omlouval za rozdrobenou bublaninu, za odpolední trucování a vůbec za to, že se občas choval jako trouba.

Upekla jsem rybu s trochou mateřídoušky. Kluci se olizovali, až na zádech udělili mi řád zlatého ešusu.

Všichni jsme se smáli a byli spokojení, že jsme bezvadná parta.

Noc byla tichá. Spali jsme, jako když nás majzne palicí po hlavě. Zato ráno, když jsme balili stany, se ozvalo děsivé vrzání.

„Už toho máme dost!“ zařvali kluci. Popadli sekyrku a odvážně vyrazili pátrat do houští.

„Pst... musíme našlapovat opatrně, abychom to nevyplašili.“

„Hele, Fando! Vidíš támhle v trávě sedět ten hříbek?“

„No.“

„Tak já mám pocit, že to jde odtamtud...“

„Ty jo, Milane, máš recht. Obklíčíme to!“

„Hrrr! Do útoku!“ Zařvali kluci a vrhli se na houbu.

„Mám to!“

„Tak to ukaž!“

Malá chlupatá okřídlená myš s obrovskými tesáky a v teniskách!

„Ty brd'ó!“

Žasli jsme nad tím zvláštním úlovkem

„Fuj, to je ošklivá myš!“ oklepala jsem se znechuceně.

„Náhodou, víš? Já nejsem žádná myš! Jsem strašný upír a jmenuji se Hňupír!“ spustil chlupáč směrem k nám. A pokračoval.: „začněte se bát! Já mám totiž hlad!“

- *Jak upírek mluví? Co je na jeho řeči zvláštního?*

Zírali jsme na něho jako spadlí z majáku.

„Proč veršuješ?“ zmohl se Milan jako jediný na slovo.

V ústech mých se verše jako vosy rojí.

Lidé se prý totiž poezie bojí!

- *Upírek opět odpověděl veršem. Dětem verš ale nečteme, zjistí to z pracovního listu č. 1 (příloha 1), kde doplní slovo tak, aby vznikl rým. Děti pracují ve dvojicích, mohou i samostatně.*

„Cože, jak tě tohle napadlo?“ Pípla jsem nesměle.

„Ta věc není z mojí hlavy, prezident náš takto pravil...“ sděloval hrdě Hňupír.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„Hele, Hňupíre, a teď kápní božskou! Nemáš náhodou něco společného s naší nedobrovolnou stojkou, s Fandovými fialovými fleky a se zmizením lunchmeatu?“

- *Upírkovu odpověď děti najdou v pracovních listech č. 2 (příloha 1), kde opět doplní slova tak, aby se verše rýmovali. Děti opět pracují ve dvojicích či samostatně*

Verše:

Ehm, ehm, totiž, jejda...
Fleky to já ne! To strejda.

Ve stojce žes musel stát?
To se ti mohlo jen zdát.

K pořádnému vloupání
Nemám jaksi nadání.

A stejně už musím jít,
Přejete si jistě klid...

Hňupírek se při odpovědi snažil nenápadně vypařit v maliní.
Ale kdepak takhle na kluky. Každý z nich chytil Hňupíma za jedno chlupaté ucho a začali s výsledkem: „tak aby bylo jasno, mladej, ty nám teď pěkně vyklopíš, jak to všechno bylo! Nebo tě za ty tvoje tenisky přivážeme ke klacku a uděláme z tebe vodní vlajku!!! Jasný?“

Aby bylo vidět, že to myslí opravdu vážně, vydal se František do lodi pro kapesní nožík. „Jasný!“ pískl upír a poprvé mu došly rýmy.

Jsem z plemena říčních upírů.
Mám tenisky na míru.
A často chodívám....

- *Děti v pracovním listu č. 3 (příloha 1) opět doplní slovo do verše jako v předešlých verších jen s tím rozdílem, že tentokrát nemají výsledek s čím porovnat.*

„K věci. A laskavě bez veršů!“ přerušili jsme poetu.

Tak jóó“ řekl zajatec otráveně...“ale když neveršuju, tak neumím V. takže třeba místo veka vikám veka.“ A dal se do vyprávění. „Já tady bydlím u týchle veky, víte? Žiju tuhle s celým naším upívím rodem.“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

- *Dětem do dvojic rozdáme obrázek, kde je vyobrazena celá upírská rodina. Jen jména jsou zakrytá (příloha č. 2). Dětem rozdáme také jména členů rodiny na samostatných papírkách (nejlépe lepících). Úkolem dětí je přiřadit správné jméno k jednotlivým postavám. (Aktivitu zařadíme, pokud je dostatek času)*

„Se všema jsme kámoši. S rybama, se stvevlíkama, s rakama, s housenkama, s jezevcem, s tchovema... Akorát s jídlem to bylo ňákej čas dost příšerný, protože sát krev už dávno vyšlo z módy. Takže jsme hróóózně dlouho přežívali jako vegetariáni (*pokud děti neznají toto slovo, vysvětlíme*). No, ale ládovat se jenom lesníma plodama, to taky nebylo nic moc.“ Leželi jsme na trávě a ani nedutali.

Hňupír vyprávěl dál. „potom k nám ale po vece začali pviplouvat lidi. Byla to fakt bžunda, páč se dycky nechali lehce vystrašit, jako vy! Hahaha!“ Popadal se upír za štětinaté břicho.

„Nejdvív jsme strašením lidí zaháněli jen nudu, pak se ale ukázalo, že můžeme spojit příjemný s užitečným. Vy s sebou v těch malejch víčnících plavidlech totiž vozíte dobrůtky. Konzervy! Konečně bylo jasný, proč nás praupír upír kdysi obdaval věhlasnejma tesákama.“ Cenil Hňupír pyšně kusadla

- *Proč mají upíři tesáky?*

„Pvece, abychom si mohli votevírat konzervy! Lunchmeat, frankfurtský pávečky, vepřový ve vlastní šťávě! Mňamy!“ skončil Hňupír řeč a mlsně se olízl.

„Tak to je pecka!“ zaječel František nadšeně.

„Až mi z toho vyschlo v krku...“ vydechl Milan

A já? Začala jsem se smát jako nikdy předtím. Nešlo to zastavit. A protože smích je naštěstí nemoc nakažlivá, váleli jsme se za chvíli všichni smíchy kolem ohniště.

zůstaneme tady ještě jednu noc,“ navrhl František. „A ty nám kamaráde, vyprávěj, jak jsi mi dokázal přimalovat ty fialové fleky. A jak jsi nás začaroval do stojky!“ skočil mu do řeči Milan.

- *To, jak upírek provedl své kousky dětem, nečteme, zkusí to dle obrázků vymyslet samy.*

Dětem rozdáme tři obrázky. (příloha č. 3). Děti vyzveme, aby k nim vymyslely legendu, tedy jak Hňupír vše provedl. Zdatnějším dětem ještě můžeme obrázky rozstříhat dle okének. Děti tak musí nejprve okénka seřadit a pak vymyslet legendu. V obou případech krátký text k obrázkům zapíše.

Knihu dočteme nebo dovyprávíme:

Povídali jsme jeden přes druhého a smáli se jako opilí lachtani. Byl to překrásný večer. Spát jsme šli až po půlnoci a beztak si nestihli povědět všechno. Náš nový kamarád se uvelebil na stromě vedle mého stanu. Popřáli jsme si dobrou noc.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Ráno kluci natrhali květiny pro paní Hňupírovou, aby se na synka nehněvala, že nepřišel spát noci domů.

Snídali jsme čaj se sušenkami a u toho vysvětlovali Hňupírovi, k čemu slouží různé věci, které s sebou vozí lidé na vodu. Náš nový kamarád nadšeně vyskal a všechno si na vlastní kůži zkoušel. Mlátil lžící do kotlíku, otevíral a zavíral rybičku, schovával se do spacáku. ..Nakonec projevil zájem naučit se hrát na kytaru, a tak mu to František ochotně předvedl. Hňupír mu za to názorně demonstroval, jaké další kejkle dokáže s lidským tělem napáchat odvar z žížalího trusu.

Nastal čas balení a hlavně loučení. Čekal nás poslední den plavby a pak šup šup vlakem domů. S Hňupírem jsme si vyměnili adresy a přísahali si, že si budeme psát. My slíbili, že mu budeme pravidelně posílat dobroty. Milan se zmínil o tetě z Jižních Čech, která pracuje jako vrátná v konzervárně. Tahle zpráva Hňupíra dost zaujala a Milan ho ujistil, že mu u tety domluví exkurz, a nebo ještě lépe, letní brigádu.

Složili jsme stany, nanosili věci do lodí... a já naposledy ze břehu zamávala Hňupírovi.

Závěr:

Rozložíme na zem či na stůl několik obrázků (viz pPříloha 4). Děti seřadí obrázky do obrazové osnovy. Na posledním obrázku se tak děti dozvědí, jak to dopadlo s upírkem. Společně příběh zhodnotíme, necháme děti, aby se k příběhu vyjádřily.

Lekce připravila a s dětmi z libereckých klubů je zrealizovala Radka Vojáčková.